Blues del diumenge

Per EloiA el dg., 13/01/2008 - 09:00

Lax'n'Busto

-

Relax

Lletra original

La plaça du un bany extra de sol.Si jo ahir era un vampir, per què no esticdormint?Correus és tancat, el dia ha començat havent dinat. No vull que es faci foscquan el cor em canti el blues del diumenge.Em moriré, tot toronja el meu carrer.Sospir prop del teu pit. No faré res perquè no vull ni que pogués.Reposen les meves neurones del bonic ball d'ahir.Ben quiet com un gripauem miro els meus mitjons de color blau. I com que tu també seràs de gelatinaet menjaré amb una cullareta.I tu, si vols, et pots menjar un borratxo, que també fa diumenge... Quan es fa fosc,quan el cor em canti el blues del diumenge.Em moriré, tot toronja al meu carrer.Sospir prop del teu pit.

Lletra traduïda

... gaudint del record

El blues del diumenge és la melangia d'un bon record del cap de setmana. Què fariem de totes les nostres activitats sense poder fer-ne "el blues del diumenge"? La melangia és com una mena de garantia d'autenticitat d'allò viscut. En color cristià se'n diu "acció de gràcies" (en grec es tradueix com "eucaristia"). Celebrant l'eucaristia no només recordem amb nostàlgia sinó que, d'alguna manera, es fa present un blues d'eternitat, una nostàlgia de la creació, el sospir del paradís enyorat de tota la humanitat.

El blues dominical, fonament dels seguidors de Jesús

L'Església, per una tradició apostòlica, que porta el seu origen del mateix dia de la Resurrecció de Crist, celebra el misteri Pasqual cada vuit dies, en el dia que és cridat amb raó \\"dia del Senyor\\" o diumenge. En aquest dia els fidels deuen reunir-se a fi que, escoltant la paraula de Déu i participant en l'Eucaristia, recordin la Passió, la Resurrecció i la glòria del Senyor Jesús i donin gràcies a Déu, que els«va fer renéixer a la viva esperança per la Resurrecció de Jesucrist d'entre els morts» (1Pe 1,3). Per això el diumenge és la festa primordial, que deu presentar-se i inculcar-se a la pietat dels fidels, de manera que sigui també dia d'alegria i d'alliberament del treball. No se li anteposin altres solemnitats, llevat que siguin de bo de bo de summa importància, ja que el diumenge és el fonament i el nucli de tot l'any litúrgic.(Sacrosanctum Concilium 106. Concili Vaticà II)